

IDŹ DO

PRZYKŁADOWY ROZDZIAŁ

SPIS TREŚCI

KATALOG KSIĄŻEK

KATALOG ONLINE

ZAMÓW DRUKOWANY KATALOG

TWÓJ KOSZYK

DODAJ DO KOSZYKA

CENNIK I INFORMACJE

ZAMÓW INFORMACJE
O NOWOŚCIACH

ZAMÓW CENNIK

CZYTELNIA

FRAGMENTY KSIĄŻEK ONLINE

Hacking. Sztuka penetracji

Autor: Jon Erickson

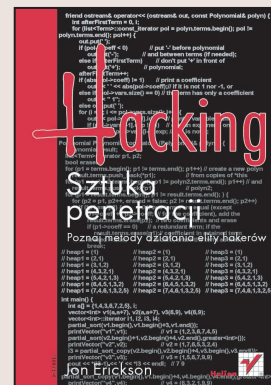
Tłumaczenie: Bartłomiej Garbacz (rozdz. 1,2),

Marcin Jędrysiak (rozdz. 3,4)

ISBN: 83-7361-418-4

Tytuł oryginału: [Hacking: The Art of Exploitation](#)

Format: B5, stron: 248

Haker kojarzy się zwykle z wrogiem publicznym, przed którym przestrzegają nas media. Najczęściej kojarzymy hakerów z włamaniami do systemów komputerowych i wielomilionowymi stratami zaatakowanych przez nich firm. Prawda jest jednak zupełnie inna. Haker to ktoś, kto potrafi w niekonwencjonalny sposób wykorzystać nieprzewidziane lub przeoczone właściwości systemów, bądź też stosuje znane wszystkim metody do rozwiązania problemów, dla których nie były one przewidziane.

Wiele osób mówi o sobie „jestem hakerem”, jednak niewiele spośród nich posiada wiedzę umożliwiającą udowodnienie tego w praktyce. Tematyce hakerstwa poświęcono już wiele książek, ale żadna z nich nie wyjaśnia szczegółów technicznych metod, które stosują przedstawiciele tej grupy. Książka „Hacking. Sztuka penetracji” jest inna. Zawiera wyjaśnienie wielu zagadnień, które powinien znać każdy, kto nazywa siebie hakerem. Przedstawia zarówno teoretyczne, jak i praktyczne aspekty hackingu.

Autor książki, kryptolog i specjalista w zakresie bezpieczeństwa informacji, opisuje w niej techniki i sztuczki hakerów:

- Wykorzystywanie błędów w programach
- Tworzenie własnego kodu powłoki
- Techniki powracania do funkcji biblioteki libc
- Podśluchiwanie i przekierowywanie ruchu w sieci
- Skanowanie portów
- Techniki łamania haseł

Wiadomości zawarte w tej książce mogą być wykorzystane przez wszystkich, którzy chcą zainteresować się hackingiem. Przyszli hakerzy dowiedzą się z niej, od czego zacząć i jak rozwinąć swoje umiejętności, a specjaliści od zabezpieczeń – na co zwrócić szczególną uwagę w swojej pracy.

Spis treści

Podziękowania.....	7
Przedmowa.....	8
0x100 Wprowadzenie	9
0x200 Programowanie	15
0x210 Istota programowania.....	16
0x220 Nadużywanie programów	19
0x230 Uogólnione techniki nadużyć	22
0x240 Uprawnienia dostępu do plików w środowiskach wieloużytkownikowych	23
0x250 Pamięć.....	25
0x251 Deklaracja pamięci.....	26
0x252 Zakończenie bajtem NULL.....	26
0x253 Podział na segmenty pamięci programu.....	27
0x260 Przepelnienia bufora	31
0x270 Przepelnienia stosowe.....	32
0x271 Wykorzystywanie kodu nadużycia.....	37
0x272 Wykorzystanie środowiska.....	40
0x280 Przepelnienia w przypadku segmentów heap oraz bss	49
0x281 Podstawowe przepelnienie stertowe.....	49
0x282 Przepelnienia wskaźników funkcyjnych	54
0x290 Ciagi formatujące.....	61
0x291 Ciagi formatujące i instrukcja printf().....	61
0x292 Podatność ciągów formatujących na ataki	66
0x293 Odczyt spod dowolnych adresów pamięci	68
0x294 Zapis pod dowolnymi adresami pamięci.....	69
0x295 Bezpośredni dostęp do parametrów	76
0x296 Obejścia z użyciem sekcji dtors	79
0x297 Nadpisywanie globalnej tabeli przesunięć	85

0x2a0	Pisanie kodu powłoki	88
0x2a1	Podstawowe instrukcje asemblera	89
0x2a2	Wywołania systemowe Linuksa	90
0x2a3	Hello, world!	91
0x2a4	Kod wywołania powłoki	94
0x2a5	Unikanie wykorzystywania innych segmentów	96
0x2a6	Usuwanie bajtów zerowych.....	98
0x2a7	Dalsze zmniejszenie objętości kodu powłoki poprzez wykorzystanie stosu...102	
0x2a8	Instrukcje w postaci drukowalnych znaków ASCII	106
0x2a9	Polimorficzny kod powłoki	107
0x2aa	Polimorficzny kod powłoki z drukowalnymi znakami ASCII	107
0x2ab	Dissembler.....	121
0x2b0	Powracanie do funkcji biblioteki libc	131
0x2b1	Powrót do funkcji system()	132
0x2b2	Wiązanie wywołań powrotnych do biblioteki libc.....	134
0x2b3	Użycie programu opakowującego	135
0x2b4	Zapisywanie bajtów zerowych z powroćeniem do biblioteki libc	137
0x2b5	Zapis wielu słów w ramach pojedynczego wywołania	139
0x300	Sieci	143
0x310	Czym są sieci?.....	143
0x311	Model OSI	144
0x320	Szczegółowe przedstawienie niektórych warstw OSI	145
0x321	Warstwa sieci	146
0x322	Warstwa transportowa.....	147
0x323	Warstwa łączy danych	149
0x330	Podśluchiwanie w sieci	150
0x331	Aktywne podśluchiwanie	153
0x340	Przejęcie TCP/IP.....	159
0x341	Rozłączanie przy pomocy RST	160
0x350	Odmowa usługi	163
0x351	Atak Ping of Death.....	164
0x352	Atak Teardrop.....	164
0x353	Zalew pakietów ping (Ping Flooding).....	164
0x354	Atak ze wzmocnieniem (Amplification)	164
0x355	Rozproszony atak DoS	165
0x356	Zalew pakietów SYN (SYN Flooding)	165
0x360	Skanowanie portów.....	166
0x361	Ukryte skanowanie SYN	166
0x362	Skanowanie FIN, X-mas i Null	167
0x363	Skanowanie z ukrycia.....	167
0x364	Skanowanie z użyciem bezczynnego komputera	167
0x365	Aktywne zabezpieczenie (Shroud).....	169
0x400	Kryptologia.....	177
0x410	Teoria informacji	178
0x411	Bezwarunkowe bezpieczeństwo.....	178
0x412	Szyfr z kluczem jednorazowym	178
0x413	Kwantowa dystrybucja kluczy	179
0x414	Bezpieczeństwo obliczeniowe.....	180

0x420	Rozległość algorytmów	180
0x421	Notacja asymptotyczna.....	182
0x430	Szyfrowanie symetryczne	182
0x431	Kwantowy algorytm przeszukiwania	183
0x440	Szyfrowanie asymetryczne	184
0x441	RSA	184
0x442	Kwantowy algorytm rozkładu na czynniki	189
0x450	Szyfry hybrydowe	190
0x451	Ataki z ukrytym pośrednikiem	191
0x452	„Odciski palców” komputerów w protokole SSH.....	193
0x453	Rozmyte „odciski palców”	196
0x460	Łamanie haseł	201
0x461	Ataki słownikowe.....	202
0x462	Ataki na zasadzie pełnego przeglądu	203
0x463	Tablica wyszukiwania skrótów	205
0x464	Macierz prawdopodobieństwa haseł	205
0x470	Szyfrowanie w sieci bezprzewodowej 802.11b	215
0x471	Protokół Wired Equivalent Privacy (WEP).....	215
0x472	Szyfr strumieniowy RC4	217
0x480	Ataki na WEP	218
0x481	Ataki na zasadzie pełnego przeglądu w trybie offline	218
0x482	Ponowne użycie strumienia klucza	218
0x483	Tablice słownikowe z wektorami IV.....	220
0x484	Przekierowanie IP.....	220
0x485	Atak Fluhrera, Mantina i Shamira (FMS)	222
0x500	Podsumowanie	231
	Bibliografia i dodatkowe informacje	232
Skorowidz.....	.....	235

0x300

Sieci

Włamania do sieci są oparte na tych samych zasadach, co sztuczki programistyczne. Po pierwsze, należy zrozumieć reguły systemu, a następnie odkryć metodę, dzięki której będzie możliwe wykorzystanie tych reguł do osiągnięcia pożądanego wyniku.

0x350 Odmowa usługi

Inną formą ataków sieciowych są *ataki odmowy usługi* (ang. *Denial of Service*, DoS). Rozłączanie przy pomocy RST to w gruncie rzeczy forma ataku DoS. W przypadku ataku tego typu włamywacz nie próbuje ukraść żadnych informacji, ale chce zablokować dostęp do określonej usługi lub zasobu. Ataki DoS można podzielić na dwa podstawowe rodzaje — ataki powodujące zawieszanie się usług oraz ataki przepełnienia.

Ataki odmowy usługi, których celem jest jej zawieszenie, przypominają bardziej próby włamania do programów niż typowe ataki sieciowe. Nieprawidłowo przeprowadzony atak przepełnienia bufora zwykle powoduje zawieszenie całego programu docelowego zamiast przekierowania pracy systemu do własnego fragmentu kodu. Jeżeli taki program znajduje się na serwerze, żaden inny użytkownik nie będzie mógł uzyskać dostępu do tej usługi. Ataki DoS powodujące zawieszanie się usług zwykle są ściśle powiązane z konkretnymi programami, a nawet określonymi wersjami oprogramowania. Istnieje jednak kilka wyjątków od tej reguły; niektóre ataki DoS mogą zostać przeprowadzane przeciwko aplikacjom wielu producentów ze względu na podobne błędy lub strukturę kodu. Choć w większości nowoczesnych systemów operacyjnych istnieją wymagane zabezpieczenia przeciwko takim atakom, warto przyjrzeć się poszczególnym technikom włamania i metodom ich zastosowania w różnych sytuacjach.

0x351 Atak Ping of Death

Zgodnie ze specyfikacją protokołu ICMP komunikaty echa ICMP mogą zawierać maksymalnie 2^{16} , czyli 65 536 bajtów w obszarze danych pakietu. Mnóstwo osób zapomina o tym fakcie, ponieważ najważniejsze informacje znajdują się zwykle w nagłówkach takiego pakietu. Wiele systemów operacyjnych może się jednak zawiesić po odebraniu komunikatów echa ICMP, których wielkość przekracza dozwolony limit. Proces wysyłania komunikatów echa o bardzo dużej wielkości został nazwany *atakiem Ping of Death*. Jest to bardzo prosta technika ataku, ponieważ większość twórców oprogramowania nigdy nie zwracała uwagi na tę kwestię. Obecnie większość systemów operacyjnych została jednak zabezpieczona przeciwko atakom tego typu.

0x352 Atak Teardrop

Inny popularny typ ataku DoS, który powoduje zawieszenie się usługi, zyskał nazwę *ataku Teardrop*. Wykorzystuje on luki w implementacji procedur łączenia defragmentowanych pakietów, jakie są wykorzystywane przez wielu dostawców oprogramowania. W normalnej sytuacji informacje o przesunięciu fragmentów pakietu, zapisywane w przesyłanych nagłówkach, nie mogą się nakładać, co umożliwia odtworzenie pakietu. Podczas ataku Teardrop wysyłane są fragmenty pakietów z nakładającymi się przesunięciami, co powoduje zawieszanie się programów, które nie sprawdzają odbieranych pakietów pod tym względem.

0x353 Zalew pakietów ping (Ping Flooding)

Ataki przepełnienia DoS zwykle nie powodują zawieszenia się usługi lub zasobu, ale powodują ich nadmierne obciążenie, co z kolei uniemożliwia obsługę żądań użytkowników. Ataki przepełnienia są ściśle związane z zasobami sieciowymi, aczkolwiek istnieją podobne techniki ataków skierowanych przeciwko cyklowi procesora i procesom systemowym.

Najprostszym typem tego ataku jest *zalew pakietami ping*. Powoduje to wykorzystanie całego łącza sieciowego ofiary, przez co normalny ruch zostaje zablokowany. Haker wysyła do komputera ofiary ogromną liczbę pakietów ping o bardzo dużej wielkości, co może doprowadzić do pełnego wykorzystania dostępnej przepustowości łącza.

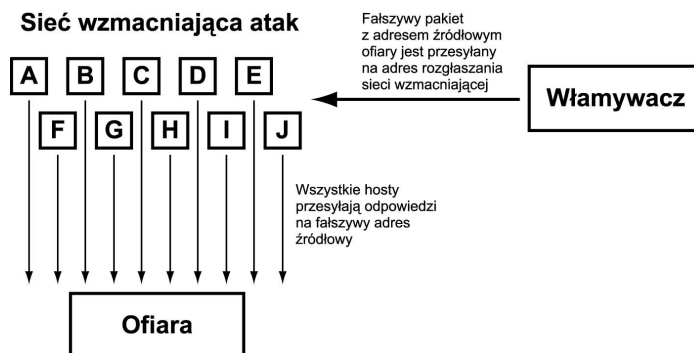
Atak zalewu pakietami ping nie wymaga zastosowania żadnych sprytnych sztuczek, gdyż w gruncie rzeczy jego powodzenie zależy od przepustowości łącza ofiary i napastnika. Jeżeli haker ma lepsze łącze niż ofiara, może wysyłać ogromną ilość danych, których odbiór nie będzie możliwy. Spowoduje to jednocześnie zablokowanie normalnego ruchu, jaki jest skierowany do sieci ofiary.

0x354 Atak ze wzmocnieniem (Amplification)

Należy zwrócić uwagę, że dostępne są również metody przeprowadzania ataku zalewu pakietami ping nawet w przypadku, gdy haker dysponuje łączem o niewielkiej przepustowości. Podczas *ataku ze wzmocnieniem* techniki fałszowania i adresy rozgłaszania

wykorzystywane są w celu wielokrotnego powiększenia pojedynczego strumienia pakietów. Aby możliwe było przeprowadzenie takiego ataku, należy najpierw znaleźć właściwy system docelowy. Zwykle jest to sieć z dużą liczbą aktywnych komputerów, pozwalająca na komunikowanie się z adresem rozgłaszania. Włamywacz wysyła duże pakiety żądania echa ICMP na adres rozgłaszania takiej sieci. Jako adres źródłowy tych pakietów podawany jest adres systemu ofiary. Pakiety zostaną rozgłoszone do wszystkich systemów w sieci wzmacniającej, co spowoduje przesłanie pakietów odpowiedzi echa ICMP na fałszywy adres źródłowy, czyli do komputera ofiary. Sposób przeprowadzenia tego ataku przedstawiono na rysunku 3.8.

Rysunek 3.8.
Atak ze
wzmocnieniem

Dzięki technice wzmacniania ruchu haker może wysłać relatywnie niewielki strumień pakietów żądania echa ICMP, natomiast ofiara zostanie zalana ogromną ilością pakietów odpowiedzi echa ICMP. Atak tego typu można przeprowadzić z użyciem pakietów ICMP (technika o nazwie *smurf*), jak również pakietów echa UDP (technika znana jako *fraggle*).

0x355 Rozproszony atak DoS

Rozproszony atak DoS (DDoS) stanowi szczególną odmianę klasycznego ataku przepełnienia. Jak już wcześniej wspomniano, atak przepełnienia jest przeprowadzany w celu całkowitego zablokowania łącza sieciowego ofiary. W przypadku ataku DDoS haker musi najpierw włamać się do wielu różnych systemów i zainstalować w nich własne demony, które będą czekały w ukryciu na sygnał do ataku. Włamywacz wykorzystuje specjalny program sterujący; po jego uruchomieniu wszystkie demony jednocześnie uderzają w ofiarę, wykonując określony typ ataku DoS. Taka technika ataku może spowodować poważne szkody, utrudniając jednocześnie próby wykrycia rzeczywistego położenia hakera.

0x356 Zalew pakietów SYN (SYN Flooding)

Ataki zalewania pakietami SYN nie powodują zablokowania łącza sieciowego, ale są skierowane przeciwko stosowi TCP/IP. Protokół TCP jest odpowiedzialny za obsługę połączeń, co oznacza konieczność śledzenia ich stanu. Za to zadanie odpowiedzialny

jest stos TCP/IP, który może jednak śledzić tylko określoną liczbę połączeń. Atak przepełnienia typu SYN Flooding wykorzystuje to ograniczenie, uniemożliwiając nawiązywanie nowych połączeń sieciowych.

Haker wysyła do systemu ofiary dużą liczbę pakietów SYN z fałszywym, nieistniejącym adresem źródłowym. Ponieważ pakiet SYN jest używany do inicjowania połączeń TCP, komputer ofiary będzie wysyłał w odpowiedzi pakiet SYN/ACK, oczekując z kolei na odpowiedź ACK. Każde takie częściowo otwarte połączenie jest umieszczane w kolejce, która ma jednak ograniczoną pojemność. Ponieważ fałszywe adresy źródłowe nie istnieją, system nigdy nie odbierze odpowiedzi ACK, które spowodowałyby usunięcie niepotrzebnych wpisów z kolejki i nawiązanie pełnego połączenia. W tym przypadku musi upłynąć czas ważności poszczególnych połączeń, co zwykle trwa dość długo.

Jeżeli haker kontynuuje zalewanie systemu ofiary fałszywymi pakietami SYN, kolejka połączeń pozostanie zapełniona, przez co prawdziwe pakiety SYN nie będą mogły przedostać się do tego systemu. Oznacza to brak możliwości tworzenia nowych połączeń TCP/IP.